

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „Грінйард Мікокультура Центр“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 10 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
25 червня 2019 року
№ 182-2(I)/2019

Справа № 3-175/2019(3959/19)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „Грінйард Мікокультура Центр“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 10 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Грінйард Мікокультура Центр“ (далі – Товариство) в особі генерального директора Тригубенка О.С. – уповноваженої особи, яка діє від імені юридичної особи, звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 24, пунктам 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 10 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з яким для цілей Кодексу справами незначної складності, крім справ, визначених у пунктах 1–9 частини шостої статті 12 Кодексу, є інші справи, у яких суд дійде висновку про їх незначну складність, за винятком справ, які не можуть бути розглянуті за правилами спрощеного позовного провадження.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що у жовтні 2018 року Товариство звернулося до суду з позовом до Управління державної служби України з надзвичайних ситуацій у Черкаській області про визнання протиправним та скасування Припису „Про усунення порушень вимог законодавства у сфері цивільного захисту, техногенної та пожежної безпеки“ від 5 липня 2018 року № 160.

Черкаський окружний адміністративний суд рішенням від 8 січня 2019 року, яке Шостий апеляційний адміністративний суд постановою від 9 квітня 2019 року залишив без змін, відмовив у задоволенні вказаного позову. Верховний Суд ухвалою від 15 травня 2019 року відмовив у відкритті касаційного провадження, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

Товариство вважає, що застосування Верховним Судом оспорюваного положення Кодексу призвело до порушення його прав, закріплених у частинах першій, другій статті 24, пунктах 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України, та позбавило можливості реалізувати право на касаційне оскарження рішень судів першої та апеляційної інстанцій.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційну скаргу юридичної особи підписує уповноважена на це особа, повноваження якої має бути підтверджено установчими документами цієї юридичної особи та актом про призначення (обрання) на посаду уповноваженої особи (частина третя статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання до конституційної скарги долучив витяг зі Статуту Товариства, затвердженого позачерговими загальними зборами учасників товариства з обмеженою відповідальністю „Мікоген-Центр“ 23 травня 2018 року, згідно з пунктом 15.17.2 якого „від імені Товариства і, відповідно, Дирекції діє Генеральний директор Товариства (а у випадках передбачених статутом Товариства – Директор-розпорядник Товариства) на підставі:

- попереднього на це рішення Зборів Учасників;
- попереднього на це рішення Дирекції;
- на власний розсуд з питань делегованих йому Дирекцією в порядку п. 15.17.1. Статуту Товариства“. Однак зміст пункту 15.17.1 Статуту Товариства у витязі зі Статуту наведено не повністю, а попереднього рішення загальних зборів учасників Товариства чи дирекції щодо повноважень генерального

директора Товариства Тригубенка О.С. звертатися до Конституційного Суду України з конституційною скаргою від імені Товариства до матеріалів справи не надано, що свідчить про те, що суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини третьої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Крім того, аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що автор клопотання, стверджуючи про невідповідність Конституції України пункту 10 частини шостої статті 12 Кодексу, не обґрунтував, у чому саме полягає його неконституційність.

Конституція України не містить положень щодо обов'язкового касаційного оскарження усіх без винятку судових рішень. Згідно з пунктом 8 частини другої статті 129 Основного Закону України однією з основних засад судочинства є забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення. Конституційний Суд України у Висновку від 20 січня 2016 року № 1-в/2016 зазначив, що „особі має бути гарантовано право на перегляд її справи судом апеляційної інстанції. Після апеляційного розгляду справи сторони судового процесу можуть бути наділені правом оскаржити судові рішення першої та апеляційної інстанцій до суду касаційної інстанції у випадках, визначених законом, що сприятиме забезпеченню реалізації принципу верховенства права“ (абзац другий підпункту 3.6.3 підпункту 3.6 пункту 3 мотивувальної частини).

Таким чином, Товариство не дотримало вимог пункту 6 частини другої статті 55, частини третьої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56

Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „Грінйард Мікокультура Центр“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 10 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**